

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

«Η υπέρ των άγνωστών μας αποστολεμένη συνηγρασία και μη συνοδευόμενη διὰ δικαίωματος κρίσεως εκ δραχμών πέντε δεν λαμβάνεται υπ»

λοιπόν για το «Ημερολόγιον» όποιον ίσως δημοσιεύσει αν μας έρθει βο-
λικά. Μ ή τ σ ο ν Λ ε β α ν τ ή ν. Γαλαξειδί. Το ποίημά σας «Τό
Πεταμένο Κατάρτι» καλό κατά το ήμισυ. Πώς συμβαίνει αυτό; Τά
3 πρώτα τετράστιχα που δημοσιεύσαμε π. χ. είνε επιτυχή, ενώ τά
άπορριφθέντα είνε 3 ήσαν λανθασμένα και άνεπιτυχή. Προσέχετε
λοιπόν στο έξής:

*«Ε! σύ, που τό κουφάρι μου άλύπητα χτυπάς,
και όπια τά ξεσκίθια μου χωρίζεις ένα ένα,
φύλαγε τό τσεκούρι σου και πώ βαθειά μή πιάς,
τό σάββατό μου μέ πονούν και είνε ματωμένα».*

*«Όταν καινούργιο και χλωρό, πανώρηνο κυπαρίσσι,
τά πύλαγα έγώζικα, σπαθάτα χελιδόνια
τή μέρα πά στά ξάρτια μου καθόντουσαν μελίσσι
Τή νύχτα φυτοκάναναν πάνω μου τά τελόνια...»*

*Κι' όταν στη βία του Βορρά τό μπούλι μου έμετρούσα
και τό τουρκέτο κρόταγα σάν άουλιένο χέρι
άπό περφόρνια μέθαρα και τότες έδαρρούσα
πώς στη κορφή μου έλαμπε για τί μέμα εν' άστέρι.*

Μ. Ι. Δ. «Άλεξανδρόπουλε. Το διήγημά σας όχι και τόσο επιτυ-
χές. Έχει τό έλάττωμα ότι δεν διατηρεί άπ'την άρχή ως τό τέλος

τό ίδιο ύψος. Έτσι άλλού είνε πολύ αφηγηματικό, άλλού γί-
νεται πολύ ρομαντικό κι' άλλού παρνει ένα κοκό λιγυρό
τόνο. Κ. Γ. Χ. α τ ζ η κ ο ν -
σ τ α ν τ ή ν. Τριχην. Το
διήγημα θα ήταν ίσως καλό,
αν δεν έπεταίνονσσε σέ πολ-
λά κοινές περιγραφές, που δεν
χρησιεύονται. Το διήγημα του
Μουτσαφάν, του όποιου μάς
στέλλετε μετάφρασι, έχει δη-
μοσιευθή. Ε. Ε. Α. Πάτρας.
Διαβάσαμε τό «Τότε μέ τήν
Πεϊνα...» Η υπόθεσις του
πολύ καλή και πολύ ζωντανή.
Μίνο που αλλοιώνεται πολύ
και νεορλουζεί σέ όρισμένα
σημεία. Συναρράφτε λοιπόν
το διήγημά σας μέ περισσό-
τερη προσοχή, πινύστε τό,
άποφύγετε τίς επαναλήψεις
τονίστε περισσότερο τό δρα-
ματικά του σημεία και ξανα-
στείλτε τό μαρ. Ι. «Α δ ά-
μ η ν. Πάτρας. Αυστυχώς τό
έν λογι βιβλίον τό έγραψε.
Σας ευχαριστούμε. Α ο ύ-
λ α ν Τ η ν ι ο ν. Ένταυθα.
Τό διήγημά σας μοιάζει πε-
ρισσότερο μέ ρηθόει ζινη-
ματογραφικού έργου παρά μέ
διήγημα. Δεν έχει καμιά
φωτολογία, και ή δράσις της
πρωίδος του, όχι μόνο άου-
δωτή είνε, αλλά και έντελώς
άφωκη. Κ ά π ο ι ο ν. Εί-
δαμε τη μετάφρασι της άρι-
στοτεχνικής. «Σιωπή» του
Πόε, που μάς έστειλάτε - αν
και είνε πολύ γνωστή, ως
μεταφρασθείσα έπανεληρημέ-
τως. Δεν παρουσιάζει πολλές
άτέλειες; και είνε άκριτά πι-
στή Μονο τό γράμμα της θά
ήδωκε περισσότερο χρίσιονα.
Στείλτε μας λοιπόν τίποτε
άλλο. Έ ν α ν. «Α ρ φ α -
» ο ν. Μολύσις. Άφού τό ά-
αττείτε, θά σας ποίμε καλό-

ρά και ξάστερα» τη γνώμη μας, για τό υπό τόν τίτλον «Τά δύ-
στυχα και άθλια νειάτα μου» διηγημά σας. Είνε άνεπιτυχές, άνεπι-
τυχέστατο μάλιστα. Γιατί δεν έχει ούτε μι ά φράσι του συντακτι-
κώς όρθή. Γι' αυτό σάς συμβουλεύουμε νά αφήσετε επί του παρόν-
τος την φιλολογοίαν και νά διαβάσετε. Ε ί ρ η ν η Δ α β ε ρ ο -
ν α. Τι ξενομανία αυτή ή διή σας!... «Όχι μόνο τους ήρωας του
διηγήματός σας τους έχετε μέ ξένα, ιταλικά, όνματα, άλλα και τό
δικό σας τό γράφετε μέ λατινικούς χαρακτήρας. Έτσι θυμίζει βέ-
βαια άλλον Γκουίντο Νταβερών! Αυστυχώς όμως δεν γράφετε τό
ίδιο, γιατί τό διήγημά σας είνε άνεπιτυχές. «Α θ η ν ά ν Λ ι ά -
κ ο ν. Μυτιλήνην. Αυστυχώς τά βιβλία που διαβείτε δεν μάς
χρησιεύονται. «Α γ ν ω σ τ ο ν. Άγιον Ματθαίον, (Κόρινθος). Τά
«Δύο μεσημέρια» σας άνεπιτυχή. Πα ύ λ ο ν Β ε ρ υ κ ο κ ά -
κ η ν. Ένταυθα. Το ποίημα που μάς έστειλάτε μέ τόν τίτλο τό
«Κοιμητήριο» είνε δικό σας; Έμείς έπομνησάμε ότι είνε άντι-
γραφή, γιατί, άπλούστατα, δεν ξέρετε νά γράψετε και νά χωρίσετε
κανονικά τους στίχους. «Αμα ξέρει κανείς και γράφει καλούς στί-
χους, ξέρει και τους χωρίζει. Έ ο ρ η ν. Όλυμπιον. Τα διαστή-
μας πολύ κοινά κ' έπηρεασμένα πολύ από τά λαϊκά δίστιχα. Τ ά -
σ ο ν Μ ο δ ι ν ο ν. Ένταυθα. Πέρασε πιά, προσπολλού ή μόδα
των Στανουρών Λέξεων. Και τό διασταυρώλεζον που μάς στέλλετε
όχι και τόσο επιτυχές. Μ ε γ ι σ τ ή α. Κατελλόριζον. Τα τετρά-
στιχα της πατρίδας σας πολύ όρτια, άλλα τά έχετε γράψει κ' από
τίς δυό μεριές του χάρτου και έτσι δεν μπορούμε νά ή χρησι-
μοποιήσουμε. Ν. Σ. Ζ. «Η μεταφράσις σας άρετά επιτυχής και ό-
πως θά είδατε δημοσιεύσαμε μερικές στήν «Οίκογένεια». Χ. Μ.
Ξάνθη. Το ποίημα σας άνεπιτυχές, αν και σέ όρισμένους τόν στί-
χους κλείνει άρετό αισθημα. Θ λ ι μ μ έ ν η ν Γ ο η τ ε ι α ν.
«Από τά έργα σας, δημοσιεύουμε τό «Είμαι τό θυμ», του όποιου...
θύματα θά γίνουν άσφαλώς οι άναγκαστοι μας, διαβάζοντάς τό :

*Κι' είμαι τό θυμ πολλάκις άγάπης!
Κι' είμαι τό θυμ φρικώδους κακίας!
Κι' είμαι τό θυμ ψεύδους κι' άπάτης
Κι' είμαι τό θυμ αφθόστου ζηλείας!*

*Κι' έχει θαμπώσει τό φως μου νά κλαίω!
Κι' έχει ραγίς ή καρδιά νά πονά
Κι' έχω κουράσει τόν πόν μου νά λέγω
«Γιατί ούτως μαύρη ζωή νά περώ»;*

Κι' όλο τους δρόμους μέ δάκρυα βρέχω

*τους κάμπον, τά δάση, ψη-
λά τά βουνά
κι' έχω κουράσει τά πόδια
νά τρέχω
τήν λήθη» ζητώντας νά βρω
πουνεγά.*

Τό γραμμόφωνον κατήντησε τό αγαπητό- τερον μέσον εκλαϊκεύσεως της μουσικής

Χωρίς αυτό κανένα σπίτι δέν
είνε τέλειο. «Όλοι, νέοι και
γέροι, μαζεθόνται γύρω του.
Κι' αυτό ή νεότης έχει στη
διάθεσι της τής πιο φημισμέ-
νης όργηστρας του κόσμου,
που παίζουν τους τελευταίους
χορούς της εποχής. Χάρις σ'
αυτό οι γέροι ξαναζούν την
εύθυομένη ζωή των νεώτερων,
ανηκούστας τής ώριμότερης
κονταβίς που τραγουδούσαν
στις εκκλησιές των. Άλλά διά
τά άπολαύσιμα κανείς τό γραμ-
μόφωνον πρέπει νά έχη ίνα
δραγμονν μέ τής τελευταίας
τελειοποιήσεως. Τό γραμμόφωνο
ΣΤΑΡΡ τύπου XXII είνε τό μοναδικόν όργανον που συγκεν-
τρώνει τά χαρακτηριστικά αυτά :

Μία χαμηλή τιμή και καλλιτεχνική αξία.

Πώλησις μέ μηνιαίας δόσεις παρ ά τή :

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ : Στεά Άρσνακίου 12 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ : Φίλωνος 48
ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ : Βενιζέλου 22α ΠΑΤΡΑΙ : Ρήγα Φερραίου 84

Α ν τ ώ ν ι ο ν Φ ι ν τ ι -
ά κ η ν. «Ο διάλογος σας
ένεπιτυχής. Ο. Σ ά μ ι ο ν.
Ένταυθα. Τα πεσογνημα-
σας πολύ κοινά, αν και
ουν τό προτέρημα νά είνε
σχετιζός καλογρημένα. Κ.
Μ ά γ ε ρ. Το διήγημά σας
απλώνεται πολύ σέ περιτο-
λογίας και περιγραφές σχο-
λαστικές. Και ή υπόθεσις του
όχι και τόσο ενδιαφέρουσα.
Θ ρ ύ λ ο ν Κ ο υ λ ο ρ -
κ α ν. Το διήγημά σας γεμι-
μένο σέ άνακτική γλώσα.
Γράφετε άσφαινα «έκλεχτες
μέρες» και παρακάτω «έ δι-
κος τις όρα ούδους». Β ύ.
ο ω ν Α λ τ α ρ ε ι δ η ν.
Δέν γράφετε άσχημους στί-
χους. Το «Μέο» στη βοή του
δρόμου» άρχίζει άρετά κα-
λά, μονάχα τό τελευταίο του
τετράστιχο τό χαλάει μέ τόν
κάπως έταίριστο πρός τό ύ-
πόλοιπο ποίημα ρεαλισμό
του. Ν Ψ α λ τ ι δ η ν. Δρά-
μαν. Οι στίχοι του ποιημάτός
σας μετριώς άνεπιτυχείς.
Διαβάστε στιχογραφικήν, δια-
βάστε ποιήματα δοκίμων ποι-
ητών για νά συνήθισή τό
αυτί σας στό σίχο και έ-
πειτα γράφετε και δικά σας
ποιήματα. Δ. Μ π ά κ α ν.
Ένταυθα. Το ποίημα σας ά-
νεπιτυχές. Σ. Τ. Νέαν Υόρ-
κην. Εδωριστούμεν για τό
καλά σας λόγια.